

۲۰

همبستگی هفتگی

۱۳۸۰ مهر
۲۰ اکتبر ۲۰۰۱

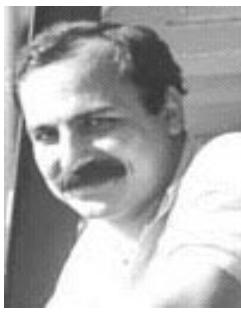

www.hambastegi.org

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

طالبان متلاشی شده تصویر آینده نزدیک جمهوری اسلامی است!

صاحبہ همبستگی با محسن ابراهیمی از مرکزیت حزب کمونیست کارگری ایران

ebrahimi1@yahoo.com

تماماً طرفدار آمریکاست و در
دراز مدت برای رسیدن به این
هدف کار خواهد کرد. اما در
حال حاضر به این اکتفا خواهد
صفحه ۲

دم دستش مردم در دسترس را
کشtar کند اما دیگر به عنوان
سرکردگان قبیله ای و اسلامی،
نیرویی که در ویرانه های
افغانستان قوانین شریعت را بر
سر مردمی مستاصل بپیاده
میکرد عمرش تمام شده است.
همبستگی: آیا آمریکا قادر
خواهد شد به آلترا ناتیو سیاسی
ظاهر شاه گرفته تا مجاهدین
اتحاد شمال و هم مردمی که
منطقه سکل بدهد؟ فکر میکنید
آلترا ناتیو آمریکا به جای طالبان
از چه خصوصیاتی برخوردار
است؟

محسن ابراهیمی: قطعاً حکومت
مطلوب آمریکا، یک حکومت

بر این، دو فاکتور مردم در دسترس را
را در سرآشیبی سقوط قرار داده
است: اولاً، اینها دیگر از حمایت
مالی و نظامی و امنیتی
دولتهایی مثل پاکستان و
عربستان برخوردار نیستند و
ثانیاً، فضا برای حرکت هم
مخالفین طالبان از طرفداران
طور کلی از جانب مردم زیر
فشارهای سنگینی قرار خواهد
گرفت. طالبان جان سالم بدر
نخواهد برد نه اساساً به خاطر
این که با تعدادی مشک و
هوایی اسقاط به جنگ
زرادخانه عظیم هوایی و دریایی
و زمینی نمیشود رفت. علاوه

همبستگی هفتگی

جمهه‌ها منتشر می‌شود

سردییر: مهرنوش موسوی

دستیار سردییر: امیر توکلی

تلفن: ۰۰ ۴۹ ۱۷۵۷ ۴۰۲ ۵۸۲

فکس: ۰۰ ۳۵۸ ۶۳۱ ۵۴۲ ۵۳

mehrnousch@aol.com

tavakoli@hotmail.com

تامین امنیت
یا راسیسم دولتی؟

صفحه ۳

بستن مرز به روی مردم جنایت مستقیم است!

حامی خود را به خیاباها
کشانده تا علیه آمریکا تظاهرات
و از «ملت مظلوم افغانستان»
دفاع کنند، همه میدانند که
همین امروز ارازل و اوپلاش

حتی به یک پناهنده را به درون
مرزهای ایران نخواهند داد.
یک فاجعه عظیم انسانی به
وقوع پیوسته است. جانیان حاکم
کودک از گرسنگی جان خود را
از دست داده اند. سران جمهوری
اسلامی تبلیغات فاشیستی و
ضد انسانی خود را شدت بخشیده
اعلام میکنند که اجازه ورود

مهرنوش موسوی

قبل و بعد از حملات نظامی
آمریکا و ناتو به مقرهای جانیان
حاکم بر افغانستان هزاران هزار
نفر از مردم افغانستان به طرف
مرزهای کشورهای همچو را از
حمله ایران سزاگیر شده اند. دولت
پاکستان و همینطور ایران مرزهای
خود را به روی آوارگان افغانستانی
بسته اند. تنها دو روز گذشته
موقتاً مرزهای پاکستان به روی
جع کشیری از مردم باز شده است
جمهوری اسلامی مرزهای خود را
بر روی هزاران و دهها هزار کودک،
آخر، تنها در دره صوفیه دهها

حمله نظامی آمریکا و بریتانیا به افغانستان

صفحه ۲

یا من بد شانsem یا پدر خوب اصلاً توی دنیا نیست؟

نهمین کنفرانس سراسری فدراسیون
اوپاع پناهندگی پس از ۱۱ سپتامبر

مرگ بر جمهوری اسلامی!

حمله نظامی آمریکا و بریتانیا

به افغانستان

ادامه

طالبان متلاشی شده تصویر آینده نزدیک جمهوری اسلامی است؟

بی مشکل برای غرب راه باز کنند. در مورد جریانات طوفان خاتمی باید گفت که این جریانات قبل از اینکه تحلیلشان آنها را به این نتیجه برساند در حقیقت آرزی خود را در لابالی تحلیل بیان میکنند. جریاناتی مثل برای مشروعیت پخشیدن به جمهوری اسلامی و دگردیسی اش به حکومت شرعی معتقد‌تر و ادغام در نظام جهانی سرگشته شده اند امروز از جمهوری اسلامی میخواهد شکست دوم خداد را با استفاده از شرایط جدید جبران کنند. سران جمهوری اسلامی بسرعت این آرزوها را نقش بر آب کردن. چون دیدند که با سرعت خیره کننده ای مردم جهان با ظرفیت‌های تروریستی اسلامی آشنا میشوند و خوب میدانستند که خودشان سرگرد اصلی اسلام سیاسی در منطقه هستند و دیر یا زود موج ضدیت با تروریسم اسلامی پای خودشان را خواهد گرفت. اینها چاره‌ای نداشتند جز اینکه اول با جنایت تکان دهنده همکیشانشان در نیویورک فاصله‌ای قلابی بگیرند و اما در عین حال از هویت اسلام سیاسی دفاع کنند. خامنه‌ای با سخنرانیش این راه را باز کرد و خاتمی با حمایت علی و صریحش از حزب الله لبنان این راه را ادامه داد. جمهوری اسلامی در موقعیتی بسیار مستانصلي قرار گرفته است. نه راه پس دارد و نه راه پیش. از یکطرف، آینده تیره‌ای در مقابل فامیل درجه اولش یعنی طالبان میبیند که افق خودش را هم تیره کرده است. از طرف دیگر هرگونه نزدیکی به غرب مخصوصاً در شرایط حاضر یعنی ترک خودن یکی از سنتوهای اصلی هویتی حکومت اسلامی یعنی ضدیت با "شیطان بزرگ" که بیست و سه سال در موردش رجز خوانده و امت بسیجی و پاسدار و حرب الله را دور خودش نگه داشته است. جمهوری اسلامی ناگزیر است با استیصال تمام تا رسیدن لحظات سرنوشت ساز حکومتش زانوی غم در بغل بگیرد و منتظر رقم خودن سرنوشت تیره و تارش شود.

حاکم بر ایران ندارد بلکه فرسته‌ای از طالبان و امکانات تازه‌ای را برای مردم ایران فراهم خواهد کرد که مدت‌هاست نکنند. واضح است که برای آمریکا در کمین نشسته اند و همیشه دنبال فرصت مناسب هستند تا حکومت اسلامی در ایران را به دام بیناند. اگر اولین بار به قدرت رسیدن جنبش اسلامی در ایران، از یکطرف موجی از امید به پیروزی در میان فرقه‌های اسلامی و دشمنانش میکنند. ظاهراً اتحادی از روسای قبایل ضد طالبان و سرکردگان فرقه‌های اسلامی متشکل در اتحاد شمال و ظاهر اسلامی راه انداخت و نیروهای چپ و مردم سکولار را به حاشیه راند؛ سرنگونی یک حکومت اسلامی اولین نتیجه اش بر عکس خواهد بود؛ از یکطرف در میان روسا و طرفداران جنبشها و فرقه‌های اسلامی یاس و شکست و فروپاشی را دامن خواهد زد و از طرف دیگر در میان مردمی که با اشتیاقی سوزان لحظات زیبای ریشه کن شدن طاعون اسلام سیاسی از منطقه را لحظه شماری میکنند موجی از امید به پیروزی را دامن خواهد زد. منشا واهمه و سراسیمگی که همین الان در میان سران نزدیکی در دستور خود قرار دارد اند. از فرادای سرنگونی طالبان، از دخالت شریعت و اسلام در حیات اجتماعی و سیاسی شان رها شوند. مردم افغانستان حق دارند سیاست سیاسی و قوانین حاکم بر زندگی‌شان را فارغ از تهدیدها و گردنه‌گیریهای روسای قبایل و فرقه‌های اسلامی زندگی نزدیکی در میان این آنکه تبریزی از همین حق دارند. هم برای این کمپین ضد طالبانی دیده نمیشود به این دلیل است که آمریکا اساساً با تروریسم اسلامی ضد آمریکایی مشکل دارد و نه حکومت اسلامی قبیله‌ای ضد انسانی در منطقه. مخصوصاً اینکه آمریکا مایل نیست هیجان ضد اسلام سیاسی در هر شکل و شایل آن در منطقه میدان ابراز وجود غیر قابل کنترل کننده پیدا کند. چنین چیزی میتواند تحرك نیروهای چپ و ضد اسلام سیاسی پای سران دول غرب به ایران باز شده و نتیجه میگیرند که این به این نفع جمهوری اسلامی است، این تلاش‌های دیبلماتیک و سیاسی را چگونه ارزیابی میکنید؟

حسن ابوالهیمی: این اولین بار نیست که سران دول غرب به ایران رفت و آمد میکنند. رفت و آمد امروزشان دو دلیل دارد. اولاً یکطرف به حال اسلام سیاسی و میخواهند در کل این ماجرا به طور تاکتیکی جمهوری اسلامی را بیخاصیت و خنثی کنند و ثانیاً برای پیش بردن همان اهداف استراتژیک قدمی‌شان یعنی استحاله ضد حکومت اسلامی تروریستی

کرد که حاکمین بعد از طالبان قبل از هر چیز از تروریسم ضد آمریکایی و ضد غربی حمایت نکنند. واضح است که برای آمریکا ابداً مهم نیست که این حکومت چه رفتاری با حقوق مردم تحت حکومت اسلامی میکند. ظاهراً اتحادی از روسای قبایل ضد طالبان و سرکردگان فرقه‌های اسلامی به پیروزی در میان فرقه‌های اسلامی و دشمنانش میکنند. شاه برای رسیدن به این هدف کافی است. به نظر میرسد با چنین ترکیبی هم پاکستان را راضی خواهد کرد، هم اتحاد شمال در حکومت سهیم خواهد شد. چیزی که از همین الان به نحو آشکاری در کل این پروسه غایب است در حق مردم افغانستان است. در کل کمپین تبلیغاتی غرب این را نمیتوان دید که مردم افغانستان حق دارند سیاست را از دستور خود قرار داده اند. "نه اسلام سیاسی، نه میلیتاریسم، زنده باد سکولاریسم و برابر انسانها" شعار و هدف ماست. برای تحقق این هدف و علیه تروریسم، دفاع قاطع از سکولاریسم و برابر انسانها و جریاناتی است که تتحقق این آینده را در دستور خود قرار داده اند. تروریسم، دفاع قاطع از سکولاریسم و برابر انسانها از مدنیت، آنطرکه ره رسانه‌ها میگیرند، بلکه جنگ تروریسم دولتی آمریکا و ناتو برعلیه طالبان و بن لادن و جریاناتی است که خود دست پرده آمریکا و غرب و سازمانهای جاسوسی آنها هستند و تاکنون با حمایت دولتها مرتجعی مانند پاکستان و عربستان سعودی و جمهوری اسلامی در منطقه به حیات خود ادامه داده است. این جنگ بین دو ارجاع و دو تروریسم دولتی و غیر دولتی است. این جنگ بین دولتی و سکولاریسم آزادی و مدنیت و سکولاریسم ناشری از جنگ تروریستها باشد. هر گونه حمله به اهداف قاطعه‌های محکوم و آن را بعنوان جنایت جنگی افشا میکنیم. ما هر گونه اعمال محدودیت و ممانعت از ورود پناهندگان و آوارگان ناشی از جنگ تروریستها را محکوم میکنیم و خواهان باز شدن مرزاها به روی مردم بیگناه و فراریان از جنگ تروریستها هستیم. ما از سرنگونی طالبان و تضعیف جنبش اسلام سیاسی است. این جنگ بین دولتی و سکولاریسم آزادی و مدنیت و سکولاریسم نادرد. هدف دولت آمریکا در این جنگ تثبت هژمونی و ژاندارمی اش بر جهان از طریق اعمال قدرت نظامی و گسترش میلیتاریسم است. هدف بلافضل و اولیه این حمله نظامی، سرنگونی طالبان و استقبال میکیم، اما مخالف هر گونه بند و بست آمریکا و دولتها از نیروهای اپوزیسیون طالبان از جمله ظاهر شاه و انتلاف شمال است. برای اسلام سیاسی نیز، این جنگی برای اعاده سهم در قدرت ارکان جامعه نهادی کند. مردم افغانستان باید خودشان سرونشت آتی جامعه افغانستان را تعیین کنند. سیاست ما، نه ایستادن در کنار دو قطب ارجاعی و تروریستی درگیر در این جنگ، بلکه نفوی تروریسم و دفاع از آزادی و حقوق مدنی مردم و تلاش برای تقویت و پیشوای جنبش سکولاریستی و آزادیخواهانه است.

حسن ابوالهیمی: نابودی طالبان نه تنها هیچ ضرر بردن همان اهداف استراتژیک قدمی‌شان یعنی استحاله ضد حکومت اسلامی تروریستی

دیرخانه همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی دولتی آن هستیم، در این جنگ

تامین امنیت یا راسیسم دولتی؟

در حاشیه مصوبه جدید دولت آلمان برای محدود کردن حقوق شهروندی خارجیان

محمد شکوهی

به شهروندان درجه یک که اسلامی می باشند و شهروندان درجه دو که خارجیان می باشند، که امنیت و ثبات اسلام را به خطر می اندازند، قرارداده دولت اسلام و جناب شیلی با این طرح خود راسیسم و تبعیض نژادی، نایابری شهروندان در برابر قانون، امنیت و حق و حقوق انسانها را لگدمال کرده است. بر علیه این سیاست راسیستی، بر علیه این اقدامات ضد انسانی باید صدای اعتراض خود را بلند کرد. باید مبارزه ای وسیع و سراسری را برای به عقب راندن این تعرض دولت اسلام سازمان داد.

امريکا بوده، اقداماتی که یک بار دیگر پوج بودن ادعاهای دفاع از حقوق بشر و برخورداری از امنیت و ازدادی تردد شهروندان را به نمایش می باشند، یک تئوری ارتقاضی حقوق شهروندی ميليونها انسان گذارد. دنيای بعد از ۱۱ سپتامبر نتایج و عواقب به مراتب غير انسانی به دنبال خواهد داشت. يك وجه اين عوابق حمله دولتهای اروپايی به حقوق شهروندی خارجیان، رشد گرایشات راسیستی، فشار احزاب و گروههای راستگرا در خود این دولت ها برای ایجاد محدودیت های بیشتر در قوانین مربوط به خارجیان، در نهایت به زیر سوال بودن حق پناهندگی و برخورداری از يك زندگی و تحويل و انسانی می باشد. دولت اسلام تلاش دارد با این مصوبه عملأ تعرض وسیعی را بر علیه ميليونها شهروند خارجی به بهانه «تامین امنیت اسلام» سازمان داده و شرایط کار و زندگی را برای خارجیان، در برابر تشديد فشار پس این سیاست دولت اسلام تئوری ارتقاضی تقسیم انسانها از نتایج حملات تروریستی به

یک محدودیت دیگر برای خارجیان ایجاد کرده است. با اعلام این طرح که تحت لوای «مبازه با اولیه امن خارجیان در کل می زندگی می کنند، محدود شده، به اجرا در امدن این مصوبه دیگر زندگی و محیط کار هر امن وهر لحظه و به هر بهانه ای پليس می تواند دستور بازداشت، جلب و انجام تحقیقات پليسي بدون مجوز دادستانی را در باره آنها اجرا نماید. این اقدام دولت اسلام با انتقادات شدیدی در جامعه حقوقدانان اسلام مواجه شده است. استدلال مجامع حقوقی و سازمانهای دفاع از حقوق بشر این می باشد، که از نظر قانونی دولت نمی تواند این مصوبه اش را به اجرا در بیاید، مگر امنکه قانون اساسی را تغییر داده و این دخالت امشکار پليسي دولت اسلام در گوش و زوایای زندگی خارجیان، در برابر پليسي و جنابی تر کردن جامعه و نقض ابتدائي ترین حقوق شهروندی مردم، در دور این کار را خواهد کرد، تا پایه و مشروعیت قانونی به این اقدامات دولت بدهد. این مصوبه دولت اسلام که در کنار سیاست های راسیستی این دولت در برخورد به مهاجرین صورت می گيرد، به بهانه تامین امنیت اسلام شدیدترین حملات درجهت پليسي و جنابی کردن محیط کار، زندگی و تحصیل خارجیان می باشد. طرح امنیتی شیلی که هدف اصلی امن ایجاد محدودیت برای خارجیان، دخالت کردن در زندگی خصوصی این انسانها، و مساعد کردن زمینه برای حملات بعدی این دولت برای سختر کردن شرایط کار و زندگی ميليونها انسان می باشد. صرف خارجی بودن و گرفته شده است را نقض کرده و

از سایت همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان
دیدن کنید

www.hambastegi.org

جدیترین اطلاعیه های فدراسیون، جدیترین شماره نشریه همبستگی، آخرین اخبار و رویدادهای پناهندگی و مقالات متنوع دیگر را میتوانید مطالعه کنید.

مراجعه کنید.

ورود به این کنفرانس برای عموم آزاد است
برای اطلاعات بیشتر و فرم ثبت نام، لطفاً با
شماره +۴۶ ۷۳۹۸۰۲۳۱۱

یا من بـ شانسم یا پـدر خوب اصلاً توی دنیا نیست؟

مشروع اقدامات همبستگی برای نجات یک زن و دو دختر!

به در خانه اش بروم. پلیس فوراً
حکم داد که هر سه جداگانه
مورد پرسش قرار بگیرند. نگران
روحیه بچه ها بودیم. تلغی بود
یاد آوری لحظات اقدام به
تجاوژشان. طولی نکشید. پلیس
مدارک را ضمیمه پرونده کرد.
نیم ساعتی طول نکشید که
دستگیر و روانه زندان شد. قرار
شد در خانه خود بمانند و نگران
نباشد. در راه باز گشت به
خانه شان دخترک ۸ ساله بلند
بلند میخندید و عرض خیابان
را با قدمهای کودکانه اش
میرقصید. ما هم با او
قرارهایمان را برای ادامه تلاش
برای پرونده اقامش گذاشتیم.
خودش باورش نمیشد. هنوز دقیق
نمیداند همبستگی کیست. به
سئوالش قرار شد هفته بعد در
دفتر ملاقاتمان پاسخ بگوییم.

در. همه چیز درست میشود
گران نباش دختر ۱۶ ساله اش
رام بود و نگاه میکرد. مادر
چه ها یک لحظه روی صندلی
می نشست. راه میرفت. به
دست ترسیده بود. میگفت در
iran که دادگاه و پلیس حق را
مرد میدهد. بارها از دست
بر بچه هایم شکایت کرد.
تک میزد و بدرفتاری میکرد.
حق را به او داد بودند. دعا
میکرد که خدا اینجا به او رحم
نند. وسط ماجرا گفتم خدا را
لکن. به خودت و اینکه میتوانی
این وضع در بیانی اتکا کن.
بدای چی! کجاست پس، صدای
رباید این بچه هارو نشنیده؟
لدم خدا. خودت خدای خودتی
بیایید بروم.

فقطیم اداره پلیس. قرار شد که
هم شکایت کنیم و هم من رسماً

فردا برت میگردانند ایران. من میدانستم که در ایران چه جهنهی منتظر من خواهد بود. یک بار دیگر تا غافل شدم و لحظه کوتاهی از منزل بیرون رفتم وقتی برگشتم با دختر ۸ ساله کوچکم کلنگار میرفت. دهانش را گرفته بود و لبانش را میبیسید. همینطوری که حرف میزد. ما تحمل شنیدن ادامه ماجرا را نداشتیم. داشتیم حالمان به هم میخورد. نفرت و خشم نمیدانم چی بود، کمی تأمل کردیم و یکی از بچه ها گفت لیباسهایت را بپوش برو دخترهایت را بردار میرویم پیش پلیس. زن در حالیکه از ترس میلزید، فوری گفت اگر باور نکنند چی. اگر دیپورت شوم چی. به نظر میرسید از اخراجش حتی بیشتر از صدماتی که به

تعجب آور بود که ترس بشود
ترسیم چهره و میمیک یک آدم.
دستش را به دست زد. گفت به
خدا بین من خیلی نگرانم.
دستهایش به سرده دستهای مرده
بود. کمی حرف زدیم. مثل یک
حیوان کتک خورد و بی اعتماد،
خودش را جمع کرده بود و
فاصله میگرفت. فقط نگاه
میکرد. نگاهش هم ترسیده بود.
دستانش را گرفتیم. الهه گفت
باید اقدامی بکنیم.

این گواش را علیرضا جمالی برای همبستگی ارسال کرده است.
سالهای است که علیرضا جمالی با تلاش و مبارزه خود انسانهای بی شماری را برای دست یافتن به حقوق انسانی خود یاری رسانده است.

صبح روز سه شنبه قرار ملاقات
داشتیم. دفتر همیستگی در
مانهایم. زنی ریز جسم و به
شدت ترسیده. حاضر نبود داخل
اتاق شود، سریایی و تن و تند
در راهرو حرف میزد. کلماتش
نامفهوم بود. با وجود سردی
ملایم هوا یک تی شرت به تن
و شاید به جای کفش هم سریایی
به پا داشت. به خدا به خدا قرار
هست همین امشب سراغ دختر
۱۶ ساله ام برود. تراخدا به
دخترم کم کنید. همین الان
رفته بیرون که من بدو بدبو
داشتمن آشپزی میکردم که فوری
آمدم شما را خبر کنم. قبلًا با
خانم رحیمی صحبت کرده بودم.
من چکار کم.

ارامش کردیم، کفظیم چرا و
برای چی اینقدر میترسی. لبهاش
خشک بود. تصویر صورتش
اصلًا به خاطر آدم نمی‌ماند.
هر چه میدیدی فقط ترس و
وحشت بود. خودش هم
نیدانست چه شکلی است. ترس
همه چی را با خودش برده بود.
حتی وقتی ماجراه درناک حمله
شوهرش برای تجاوز به دختر
کوچک ۸ ساله اش را میگفت
گریه نمیکرد. وسط ماجرا مدام
سئوال میکرد که چه میشود.
معلوم بود که سالهای است ترسیده.
شاید قبل از اینکه به دنیا هم
بیاید میدانست ترس چیست.
سالهای است نگران است. خیلی

ملا مسئله ما
از دست اين
ت. نميگذاري
م كند. گفت
همين امشب
اندازيم بيرون
نه حمایت از
مه ها را آماده
نم که قبلاً با
ن بچه ها در
پيچه ها در
وصله اقدامات
نشين و همچنين
روشن کنيم.
با بچه ها
کش غم زده
رف زدن کرد.
اش را دزدیده
حروف ميزد و
بزرگسال بود.
به طرف من
يا من خيلي
خوب اصلاً در
لبم درد گرفت.
ماهاش ميکردم
ل به خودش
سرم. گفتم نه
بدشานسي تو
بچه ها خيلي
بوان اينطوری

سه تایی گفتیم فوج
نجات این بجه ها
حیوان کثافت اس
کسی تو را اخرا
کجا بروم. گفتیم
این خوک را می
. یا میریوم خان
زنان. گفتیم برو پچ
کن. قرار گذاشته
خدوش و بخصوص
یک کافه دیدار کن
یک بار دیگر با ح
حقوقی که باید بک
خود بچه ها را
بعداز ظهر خودش
آمد. دختر کوچ
بود. شروع به حر
معلوم بود بچگی
اند. مثل مادرش
رفتارش مثل یک
وسط ماجرا یکوه
برگشت و گفت:
بدشانسم، یا پدر
دنیا وجود ندارد. ق
همیسطوری که نگ
گفت در هر حا
میگوید من مق
تقصیر تو و یا
نیست. دنیا برای
بد است. این ج

مرد به من قول داد که زندگی خوبی برای ما فراهم میکنند. طبق قوانین دولت اسلام در صورت اینکه ۲ سال با این مرد ازدواج و زندگی میکردم اقامت درست میشد. برای نجات بچه هایم از ایران آمدم. یک هفته از زندگی مشترک ما نمیگذشت که رسماً به من گفت که دختر ۱۳ ساله ات را در اختیار من بگذار. میگفت بین اینجا ایران نیست. همه پدر خوانده ها با دخترهاشان رابطه دارند. اشکالی ندارد. من قبول نمیکرم. میجنگیدم که اجازه ندارد با فرزندان من چنین کند. حتی اجازه ندارد به این مسئله فکر کند. از همان موقع ترسی عجیب بر من مسلط شد. همه جا مثل گرگ مواطن بچه هایم بودم. شب که میخواهدیم، من بیدار بودم. یک شب صدای خش خش راه رفتن شنیدم. تا بلند شدم فریاد دخترم شنیدم. یاد روزهای اول بدنیا آمدنش و اینکه چقدر به صدای گریه اش حساس بودم افتادم. دویدم و دخترم را بغل کردم. مثلاً یک گنجشک کوچک میلزید و گریه میکرد. به خودم و به این زندگی تف کردم. میگفتمن خدایا چه کنم. خودش به من میگفت اگر لب باز کنی طلاقت میدهم و شدت ترسیده. حاضر نبود داخل اتاق شود، سریایی و تند و تند در راهرو حرف میزد. کلماتش نامفهوم بود. با وجود سردی ملایم هوا یک تی شرت به تن و شاید به جای کفش هم سریایی به پا داشت. به خدا به خدا قرار هست همین امشب سراغ دختر ۱۶ ساله ام برود. تراخدا به دخترم کم کنید. همین الان رفته بیرون که من بدو بدو داشتم آشپزی میکردم که فوری آمدم شما را خبر ننم. قبلًا با خانم رحیمی صحبت کرده بودم. من چکار کنم.

آرامش کردیم، گفتم چرا و برای چی اینقدر میترسی. لبایش خشک بود. تصویر صورتش اصلاً به خاطر آدم نمی ماند. هر چه میبدید فقط ترس و وحشت بود. خودش هم نمیدانست چه شکلی است. ترس همه چی را با خودش بوده بود. حتی وقتی ماجراهی دردناک حمله شوهرش برای تجاوز به دختر کوچک ۸ ساله اش را میگفت گریه نمیکرد. وسط ماجرا مدام سوال میکرد که چه میشود. معلوم بود که سالهاست ترسیده. شاید قبل از اینکه به دنیا هم بیاید میدانست ترس چیست. سالهاست نگران است. خیلی

بے فلر اسیون سراسری پناہنگان پیپو ندیا!